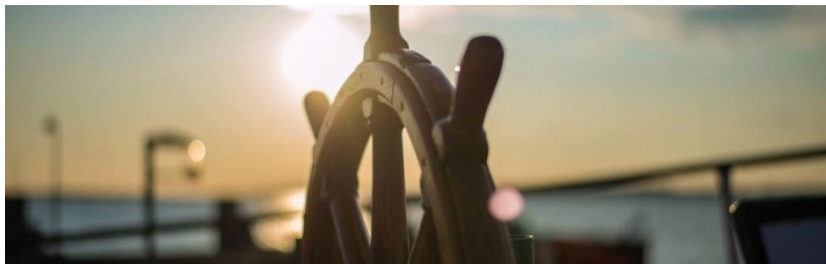

Ustawienia Systemowe

Ustawienia służą poprawieniu relacji z innymi, stworzeniu satysfakcjonującego związku partnerskiego, poradzeniu sobie z lękiem, nerwicą, czy innymi problemami naszej psychiki, chorobą somatyczną, znalezieniu drogi do osiągnięcia celów (np. pracy, rozwoju kariery, satysfakcji finansowej) itp. Pośrednictwo reprezentantów pozwala na ujawnienie nieświadomych i stłumionych psychologicznych uwarunkowań naszych problemów oraz znalezienie ich rozwiązania. W trakcie rozwoju metody okazało się, że można być ona stosowana również w obszarze innych systemów, np. organizacji, w obszarach: konflikty w miejscu pracy, kontakty z klientem, zarządzanie kryzysowe.

W ustawieniach ujawnia się fenomen uświadamiania sobie przez reprezentantów uczuć i związków, czy wiedzy dostępnej tylko osobom, które reprezentują. Klienci często potwierdzają słuszność reakcji reprezentantów. Zjawisko to pojawia się w każdym ustawieniu. Dla jego wyjaśnienia naukowcy odwołują się do koncepcji pola morfogenetycznego (Rupert Sheldrake), wiedzącego pola systemowego (Albrecht Mahr), sprzężenia kwantowego, czy nieświadomych przekazów.

Metoda ustawień systemowych jest metodą terapeutyczną, dlatego zaleca się, by decydując się na nie mieć dostęp do pomocy psychologicznej.

Ustawienia systemowe, nazywane też konstelacjami rodzinnymi to metoda wprowadzona do współczesnej psychologii i psychoterapii przez niemieckiego terapeutę Berta Hellingera, który obserwując zachowania i praktyki lecznicze rdzennych plemion afrykańskich, odkrył procesy rządzące systemami rodzinnymi i szerszymi grupami społecznymi. Technika tą rozwinęli później jego uczniowie i następcy, m.in. Maria Senfleben-Gudrich, Wilfried De Philipp, Hedy Leitner-Diehl, prof. Franz Ruppert, Ewa Cyzman-Bany i inni.

Powszechnie jest powtarzanie pewnych prawidłowości występujących w rodzinach: specyficznych sytuacji życiowych, chorób, autodestrukcji, różnych strat, braku powodzenia w związkach, życia poniżej własnych możliwości, zablokowania, wpadanie wciąż w te same schematy, itp. Dzieci nieświadomie przyjmując system rodzinny przyjmują również jego wartości, sumienie, a wraz z nimi losy – powtarzają błędy, bywają karką rodziców, dziadków, kontynuują lub kończą rozpoczętą przez nich pracę, czy misję, walczą w imię racji poprzednich pokoleń – mając niejasne poczucie życia nie swoim życiem; czują się uwikłani. Mówiąc językiem Franza Rupperta – doświadczają wielu traum: symbiotycznej, straty, więzi lub systemowej. Jego zdaniem, przeżycie traumy (sytuacji, wobec której człowiek jest bezbronny i bezsilny) aktywuje fizjologiczne i psychiczne mechanizmy obronne. Narażenie na pastwę sił przyrody, czy wypadek losowy jest równie traumatyczne jak przemoc ze strony innych, obcych czy osób, z którymi jesteśmy związani emocjonalnie.

Traumatyczna jest krzywda fizyczna, ale i psychiczna, w tym bycie wychowywanym przez strauumatyzowanych bliskich. Wtedy, zdaniem Franza Rupperta, dzieci przejmują od rodziców ich strauumatyzowane struktury psychiczne. Dzieje się tak, ponieważ symbiotycznej potrzebie bezpieczeństwa i oparcia u ojca i matki, dzieci identyfikują się z mechanizmami przetrwania rodziców, chcą ich chronić, zapewniać bezpieczeństwo, wychowywać, przejmować odpowiedzialność, itd. Franz Ruppert przez Ustawienia Traumatyczne wskazuje, że dziecko już jako dorosły musi być w stanie zrezygnować z iluzji, że może osiągnąć bezpieczną więź ze strauumatyzowanymi rodzicami, czy bliskimi lub że może ich uratować swoim zaangażowaniem.

Powyższe wskazuje, że przeszłość systemu rodzinnego wpływa na losy wszystkich jej członków. Rodziny rządzą się określonymi porządkami, które Bert Hellinger nazwał „porządkami miłości”. Każda osoba w systemie ma prawo do przynależności do rodziny i szacunku przez sam fakt, że narodziła się w tym systemie; zajmuje określone miejsce w rodzinie, w zależności od kolejności pojawienia się w niej, ma równe prawo w dawaniu i braniu. Postępowanie wbrew tym regułom powoduje, że

Terminarz

- Ustawienia Systemowe 2016-08-26 19:00 - 22:00

Prowadzący

Adrianna Błaszczyk

Terapeuta

Psycholog, psychoterapeutka. Prowadzi terapię indywidualną, par i rodzin, grupy terapeutyczno-rozwojowe, zajmuje się diagnozą psychologiczną. Realizuje program Całościowego Szkolenia z Terapii Ericksonowskiej. Pracuje w Wojewódzkim Szpitalu Psychiatrycznym w Warcie oraz prowadzi praktykę prywatną.

ktos zostaje skrzywdzony, a wtedy system zostaje obciazony i szuka rozwiazania na swoj wlasny sposob, czesto niezrozumialy i pozornie nielogiczny.

CZEMU SŁUŻĄ USTAWIENIA?

Ustawienia służą przywracaniu porządku i harmonii w systemie, m.in. przez zmianę struktur psychicznych w swoim wnętrzu.

Pośrednictwo reprezentantów pozwala na ujawnienie nieświadomych i stłumionych psychologicznych uwarunkowań oraz zastosowanie interwencji, które pomogą tak zmodyfikować nasz wewnętrzny obraz rodziny i zmienić przekazy z niej płynące, by rozwiązać uwikłania, które nie pozwalają nam funkcjonować w pełni naszych możliwości.

JAK TO SIĘ DZIEJE?

W ustawieniach ujawnia się fenomen uświadamiania sobie przez reprezentantów uczuć i związków, czy wiedzy dostępnej tylko osobom, które reprezentują. Klienci często potwierdzają słuszność reakcji reprezentantów. Zjawisko to pojawia się w każdym ustawieniu. Dla jego wyjaśnienia naukowcy odwołują się do koncepcji pola morfogenetycznego (Rupert Sheldrake), wiedzącego pola systemowego (Albrecht Mahr), sprzężenia kwantowego, czy nieświadomych przekazów.

Bez względu na nazwę i wyjaśnienia to właśnie dzięki temu fenomenowi konflikty w systemie ujawniają się i mogą być rozwiązywane.

W trakcie rozwoju metody okazało się, że można być ona stosowana również w obszarze innych systemów, np. organizacji, w obszarach: konflikty w miejscu pracy, kontakty z klientem, zarządzanie kryzysowe. Ustawieni mogą być zarówno ludzie jak i pojęcia abstrakcyjne (miłość, intuicja, kraj pochodzenia, naród). Niewytłumaczalność tych zjawisk może dezorientować, jednak skutki tego, jak ludzie korzystają pracując tą metodą, są realne.

TECHNIKA

Osoba ustawiająca wybiera reprezentantów dla członków swojej rodziny, siebie, części siebie i oczywiście celu pracy terapeutycznej. Reprezentanci szukają sobie miejsca w polu, podążając za odczuciami, które spontanicznie się u nich pojawiają. Ustawiający może być jedynie obserwatorem procesu lub aktywnie uczestniczyć w ustawieniu (metoda Franza Rupperta).

Reprezentanci są proszeni by starali się wyrazić wszystko, co pojawia się, gdy uczestniczą w ustawieniu. Uwikłania w rodzinie ujawniają się, zaś prowadzący stosując odpowiednie interwencje pomaga odnajdywać indywidualne rozwiązania.

W ustawieniach, które prowadzę wykorzystuję założenia Terapii Ericksonowskiej, psychodramy, Rekonstrukcji Rodziny Virginii Satir oraz koncepcji Więzi i Traumatyzacji w pracy ustawieniowej Prof. Dra Franza Rupperta.

**Zapisy:
Adrianna Błaszczuk 696 016 097**